

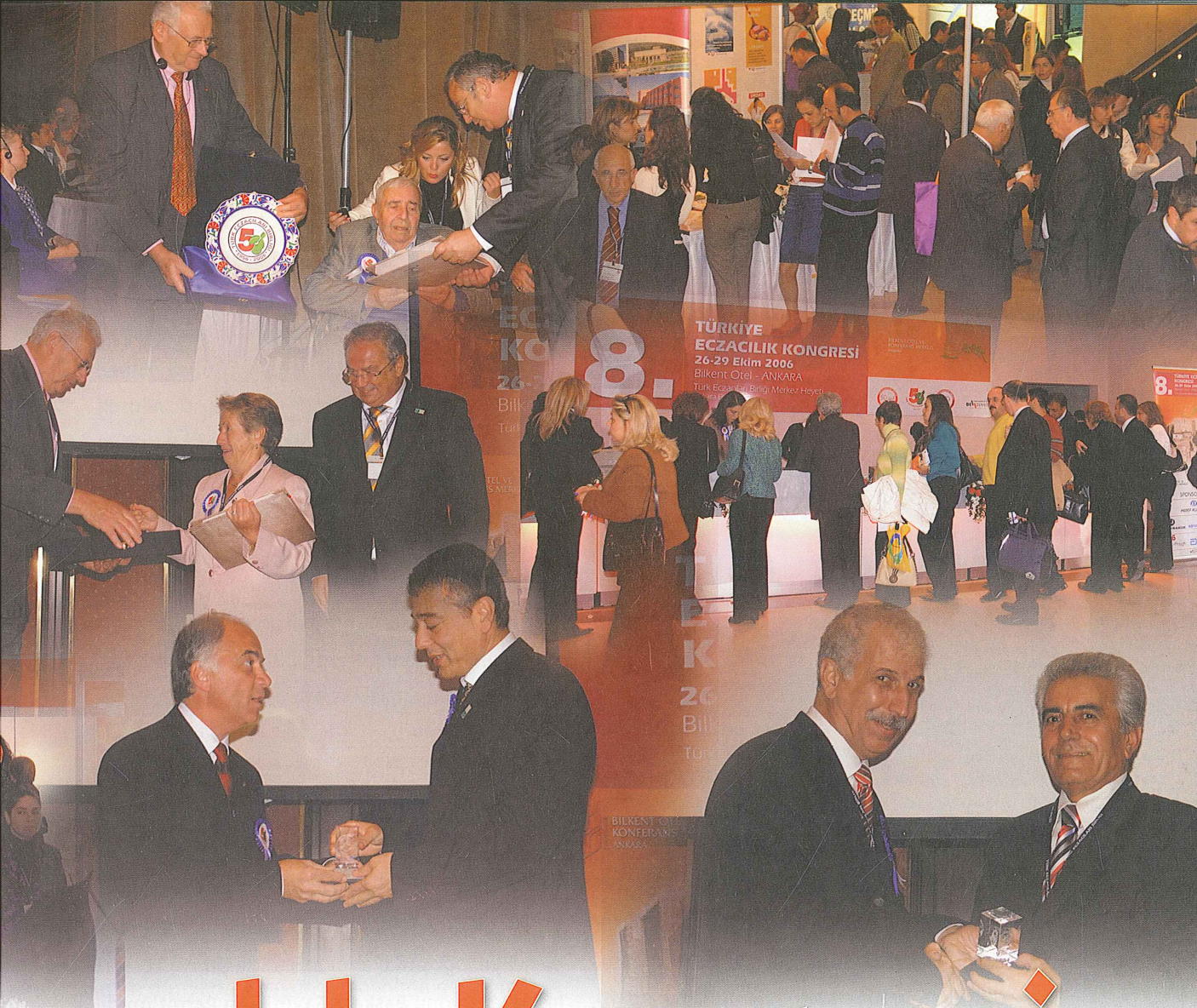

8. Türkiye Ecz

Ankara Eczacı Odası'nın ev sahipliğinde Türk Eczacıları Birliği tarafından düzenlenen 8. Ulusal Eczacılık Kongresi sona erdi.

Yaklaşık bin serbest ve kamu eczacısının katıldığı kongreye ilgi oldukça fazlaydı. 26 Ekim'de açılış konuşmalarıyla başlayan kongrenin ilk gününde, Resim, fotoğraf ve sağlık haberleri yarışmalarının kazananlarına ödülleri verildi. Ardından meslekte 50. yılını dolduranlara birer plaket verildi.

27-28 Ekim tarihlerinde devam eden 8. Eczacılık Kongresi toplamda 36 kişinin Oturum yöneticiliği yapmış olup, Farmakovijilans, Farmakoekonomi, Fitoterapi, Radyofarmasi, Elektronik Sağlık ve Elektronik Reçete, Biyoyararlanım ve İlaçta Ar-Ge Çalışmaları, Sosyal Eczacılık, Klinik Eczacılık, İlaçta Geri Ödeme:

acılık Kongresi

5

Kongremiz, 21. yüzyılda bilimsel bilgiye, hasta danışmanlığına, farmasötik bakıma, fitoterapiden radyofarmasiye kadar kapsamı gittikçe genişleyen mesleğimizin ufkunu açan bir işlevi yerine getirdi.

Sorunlar ve Çözümler, Madde Bağımlılığı ve Eczacının Madde Bağımlılığının Önlenmesindeki Rolü, Farmasötik Teknoloji, İlaç Teknolojisinde Son Gelişmeler, Jenerik İlaç ve Akılcı İlaç Kullanımı, Lisans Eğitimi, Halk Sağlığı: Eczacının İşlevi ve Araştırmalar, Dünyada Ec-

zacılık: Ülke Örnekleri ve Genel Yaklaşımlar, Hastane Eczacılığı alt başlıklarında 59 tebliğ sunularak bilgilerin paylaşıldığı, bilimsel tartışmaların yapıлып çözüm önerilerinin üretildiği kendi alanındaki en büyük kongre olma özelliği taşımıştır.

Ecz.MEHMET DOMAÇ

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Başkanı

Sayın Türkiye Büyük Millet Meclisi Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanı, Trabzon Milletvekili, Sayın Diyarbakır Milletvekili, Sayın Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Eczacılar Birliği Başkanı, değerli başkanlar, eczacılık fakültelerimizin değerli dekanları, eczacılık fakültelerimizin değerli öğretim üyeleri, değerli meslektaşlarım, kongremizin değerli delegeleri ve değerli basın mensupları; 8. Türkiye Eczacılık Kongresine katıldığınız için hepinize çok teşekkür ediyorum.

Bugün burada sizlere hitap etmenin benim için büyük bir onur ve zevk olduğunu söylemek isterim. Kongreyi birlikte gerçekleştirdiğimiz Türk Eczacıları Birliği Ankara Eczacı Odasına bu çabaları için hepinizin huzurunda ve tüm eczacılık camiası adına teşekkürlerimi sunuyorum. Bu kongre, bizim için ayrı bir anlam ifade ediyor. Bu yıl Türk Eczacıları Birliğinin 50 nci kuruluş yıldönümü. Kongremiz, bu bakımdan aynı zamanda bir

50 nci yıl kongresi ve anlamına yakışır bir biçimde hazırlanmaya çalıştık. Eczacılık belgesinden 50 nci yıl logosuna, aynı zamanda Dünya Eczacılık Federasyonu Başkanı Sayın Jean Parrot'un da kongremize katılmış olması, bize büyük bir onur vermektedir. Kongremiz, iyi eczacılık uygulamalarından eczacılık eğitimine, fitoterapiden klinik eczacılığa kadar eczacılık mesleğinin çok çeşitli alanlarında, ama bu kez özellikle sosyal eczacılık alanında bilimsel bilgiyi üretmeyi ve üretilen bilimsel bilgileri paylaşmayı öngörüyor.

70'li yılların sonunda yapılan 1. Türk Eczacılık Kongresinin üzerinden 27 yıl geçti. Bu süre içinde mesleki, siyasal, toplumsal, ekonomik bir dizi dönüşüm söz konusu oldu. Heraklit, değişmeyen tek şeyin değişim olduğunu söylemiş. Ancak hemen eklemek lazım; bilgiye sahip olma, bilgiyi paylaşma, ortak tavır üretme ve ortak etkinlik ihtiyacı da değişmedi. Bunun yanında, aslında

geçtiğimiz 23 yıl, bizim neoliberal politikalara karşı sosyal devleti ve insanlığın refahını savunan taleplerimizin değişmediğini de görüyoruz. Değerli konuklar, değerli meslektaşlarım; Dünya Sağlık Örgütü, İkinci Dünya Savaşından sonra kurulan örgütlerin en önemlilerinden bir tanesi. Dünya Sağlık Örgütünün kurulması, sağlığın küresel bir konu olduğunun ve dünyanın her köşesindeki insanların sağlığını iyileştirmek için birlikte çalışmamız gerektiğinin göstergesi oldu. Dünya Sağlık Örgütünün değerli çalışmalarına devam etmesini, hakkettiği desteği görmesini ve her gün daha sağlıklı, barış içinde bir dünya hedefimize bir adım daha yaklaşmamızı diliyorum.

Değerli meslektaşlarım; bildiğinize eminim, geçen sene Birleşmiş Milletler, 2050 yılı için öngörülerde bulundu, nüfus rakamlarını açıkladı. Bu öngörüler bizi çok ürküttü, gerçekte yüz yüze gelmemizi sağladı. Şu anda 1.2 milyar insan gelişmiş dünyada, 4.9 milyar insan da gelişmekte olan dünyada yaşıyor. 2050 yılına geldiğimizde, gelişmekte olan ülkeler 8 milyar 200 milyona ulaşırken, gelişmiş ülkelerdeki nüfus aynı kalacak. Bu rakamlar, insanların refahıyla ilgilenen herkes tarafından ciddiye alınmalıdır. 50 yıl içerisinde fakir ülkelerdeki nüfus, zengin ülkelerdeki nüfusun hemen hemen 7 katı artacak. Artık zengin ülkelerin uyanma zamanı geldi. Şayet gelişmiş ülkeler, sağlık ve eğitim alanındaki refahı dünyayla paylaşmamaya devam ederlerse, yoksulluk ve açlığın hayal edebileceğimizden çok daha öte boyutlarda olduğunu göreceğiz. Zengin ülkeler, görmezden geldikleri fakir ülkelerin sorunlarıyla aralarına duvar örmedikleri takdirde, etkilerini biçmek zorunda kalacaklar.

Eski İngiliz başbakanlarından Edly, şöyle demişti: "Eğer kendi sınırlarımız içerisinde bir cennet

yaratıp, dışarıda bir cehennem oluşmasına göz yumarsak, hayatta kalamayız." İşte gelişmiş ülkelerin asırlardır yaptıkları, tam olarak budur. Bir yandan fakir ülkelerde ticareti önlemek için engel yaratılıyor, göçü önlemek için duvarlar örülüyor, bir yandan da zenginleşiliyor. Bu duvar ve engeller, onun dışında yaşamak zorunda bırakılan insanları dünyanın ötesinde bir başka yere gönderiyor. Gelişmekte olan dünyanın ihtiyaçlarına yanıt verilmesi gerekiyor. Çok basitçe, bu ülkelerin ikiz kuleler gibi dünyayı zengin ülkelerin başına yıkabileceğinden duyulan korku nedeniyle değil, sosyal eşitliğin sağlanması ve refahın insanlar arasında eşit dağıtılması, adalet ve insan onuru sorunu olarak görmesi gerekiyor bu durumu. Hiç kimse, zengin kuzey ülkelerinde doğan çocuğun zenginliği, Hindistan'da doğan çocuğun fakirliği, yoksulluğu hakkettiğini iddia edemez. Maalesef yaptıklarımızla, özellikle de yapamadıklarımızla bu tanımlamaların doğru olduğu bir dünyada yaşamaya devam ediyoruz.

Bugün içerisinde yaşadığımız dünya, nasıl bir dünya? Bu dünya, savaşlar ve çatışmalarla dolu bir dünya. Toplam askeri harcama, sanayileşmiş ülkelerin fakir ülkelerin gelişmesi için yaptıkları dış yardımın 14 katına erişmiş durumda. Almanya'nın ilaç tüketimi, Afrika ve Avustralya kıtasında yaşayan insanlardan fazla. Bu dünya, düşüncesiz tüketip ve tahrip edilen insanların bulunduğu bir dünya, bilinen canlı türlerinin yüzde 12'si yok olma tehlikesiyle karşı karşıya, petrol rezervlerinin 50 yılda tükenebileceği söyleniyor. Çocukların çoğuna farklı ırk, din veya etnik kökenden gelen yaşlılarından çoğu zaman nefret etme öğretiliyor. Bu dünya, öyle bir dünya ki, hırs, dayanışmayı yok ediyor, kötümserlik

umudu gölgeliyor. Öyle bir dünya ki dostlarım, Afrikalı çocuk yetim büyüyor; Kuzey Amerikalı çocuklar bir toplum bilinci olmadan, komşularından, ailelerinden uzakta büyüyorlar.

Yine de şanslıyız, dünyada olumlu değerleri sürdürmek için çalışan birçok insan var. İşte bu insanlar sayesinde bu güzel gezegene, üzerindeki hayata değer bir gelecek hayal etmek mümkün. Huga'nın bize söylediği gibi, bu geleceğin birçok ismi var; zayıf olanlar için ulaşılmaz, utanç verenler için bilinmez, cesur olanlar için ise bir fırsat. Her insanın barış içinde yaşama hakkı var. Ancak fakirler barış yiyemiyorlar, tıpkı el bombaları ve tüfekleri yiyemedikleri gibi. Barışı vaat etmenin yanı sıra, dünyadaki hükümetler, halklarının en temel ihtiyaçlarını karşılamayı da vaat etmeliler. Fakir halkların refahından en fazla sorumlu olan ve bu halkların emanet edildiği dünyadaki en fakir bazı ülkelerin liderleri, askeri örgütlerinin büyüklüğünden, kendi insanların refahından daha önce söz ediyorlar.

8 Dünyada gıda, barınak, eğitim, sağlık hizmeti ihtiyacı olan milyonlarca insan var. Bu insanlar, saldırı helikopterleriyle ya da savaş jetleriyle ilgilenmiyorlar. En yüksek insani gelişim göstergesine sahip ülke, 20 ülke, askeri harcamalarını 3,5 kat arttırdığını görüyoruz, 4 kat daha fazla olduğunu görüyoruz. Şayet bu ülkeler bunu arttırmayıp, gerçek anlamda yardımda bulunabilirler, dünyada insanları açlıktan kurtarma şansına sahibiz.

Bilimsel bir kongre için Ankara'da toplanan siz değerli konuklar ve meslektaşlarım, kongre açılış konuşmasında neden bunları dile getirdiğimi merak ediyor olabilirler. Nedeni çok basit: Kendi

işini yapan eczacı, profesyonel olmanın yanında, birer vatandaş olarak, ülkesi ve dünyaya karşı sorumlu insanlar olarak tüm insani sorunların çözümü için dünya liderlerini ve siyasetleri uyarlamak, bizim görevimiz olmalıdır. Halk sağlığıyla doğrudan ilgili sağlık çalışanları olarak, savaş ve yoksullukla en çok biz mücadele etmeliyiz. Birer eczane işletmecisi olarak, ülkemizin yeterince gelişmemesinden birebir etkileniyoruz. Birer insan olarak, savaş manzaraları içimizi burkuyor. Kendi çalışmalarımızı ülkemizde ve dünyada ezilen insanların yararına nasıl kullanabiliriz diye hepimiz düşünmeyiz. Öncelikle yaşam süresi beklentilerini arttırmak, çocuk ölüm oranlarını azaltmak ve bazı hastalıkları kontrol altında tutma konularında gelişmelerin gerçekleştirildiğini söylemek istiyorum ve bu alandaki gelişmeler, bizim mesleğimizin, üyelerimizin önemli çalışmaları sayesinde gerçekleşmiştir.

“Ülkemizdeki insanların sağlıklı yaşam hakkına hizmet etmek, daha iyi bir ilaç hizmeti almak için, Eczacılık Yasasının bir an önce değişmesi gerekiyor. Çağdaş bir 6197 sayılı Eczacı ve Eczaneler Hakkındaki Yasaya ihtiyacımız var, Türkiye’ye yakışan da budur. Taslağımızın Başbakanlıkta olduğunu biliyoruz, bir an önce Başbakanlıktan Bakanlar Kurulunun imzasına açılması için gayret sarf ediyoruz.”

Değerli konuklar, değerli meslektaşlarım; ülkemiz, sağlıklı yaşam hakkının vazgeçilmez olduğu bir anlayışı savunmalı ve sağlığı öncelikli bir politika haline getirmelidir. Hükümetlerin hepsini bu doğrultuda zorlamalıyız. Ülkemizde genel olarak gayri safi yurtiçi hâsıladan sağlığa ayrılan pay yüzde 5'ler civarında. Türkiye, sağlığa ve sosyal güvenliğe ayırdığı payı arttırmak durumundadır; sosyal güvenliğe ayırdığı payı, bir karadelikten çok, bir sosyal yardım, bir sosyal devletin gerekliliği olduğunu görmek durumundadır. Ayrılan payı düşürmenin yollarını değil, arttırmanın yollarına bakmalıyız. IMF'ye verilen niyet mektuplarında tasarruf önlemleri yerine, sağlıkta ve ilaçta tasarruf olmayacağını ifade etmeli ve bunu gerçekleştirmek için de çaba harcamalıyız, mücadele etmeliyiz.

Sayın meslektaşlarım; sosyal güvenlik kurumlarındaki referans fiyat sistemi, dünyanın hemen her ülkesinde değişik biçimlerde uygulanıyor. Bizde de kendi ülkemize uygun olumlu bir yak-

laşım geliştirmeliyiz. Türkiye'de jenerik ilacın özendirilmesi gerekiyor. Üreticilerin, reçete yazanların, hastaya sunanların jenerik ilaç hakkında bilgilendirilerek jenerik ilaca özendirilmesi vazgeçilmez. Jenerik ilaç uygulaması, sağlık sisteminin yükünü azaltacak maliyet etkinliği ve akılcı reçetelemeyi sağlayacaktır. Giderek artan ithal ilaç, ülkemizin daha fazla dışa bağımlı olmasını, ayrıca daha az katma değer yaratılmasını ve istenilen fiyat ve sürenin dikte ettirilmesini getiriyor. Bugün çok sayıda ilacın ithaline gereksinim yokken, çoğunun ülkemizde üretilme şansı varken, ithalatın artması özensizliktir, dikkatsizliktir ve kaynakların savrulması anlamına geliyor. Bu durumun önüne geçmek bizim ellerimizde.

Değerli meslektaşlarım; ülkemizde halen yeni eczacılık fakültesi açılması oldukça manidar bir durumdur. Çünkü şu anda 14 eczacılık fakültesi var, 2 eczacılık fakültesine öğrenci alınmıyor. Ama yeterinden fazla eczacılık fakültemizin olduğunu burada belirtmek isterim. Biz ilaç savurganlığını

önleyici, akılcı ilaç kullanımıyla uğraşırken, yeni eczacılık fakültesi açılması, işsiz eczacı yetiştirmeyi ortaya çıkarıyor, kaynak israfını meydana getiriyor. Bunun için, fakültelerimizin ve YÖK'ün dikkatli bir kontenjan değerlendirme yapma zorunluluğu gelmiştir.

Ülkemizdeki insanların sağlıklı yaşam hakkına hizmet etmek, daha iyi bir ilaç hizmeti almak için, Eczacılık Yasasını bir an önce değişmesi gerekiyor. Çağdaş bir 6197 sayılı Eczacı ve Eczaneler Hakkındaki Yasaya ihtiyacımız var, Türkiye'ye yakışan da budur. Taslağımızın Başbakanlıkta olduğunu biliyoruz, bir an önce Başbakanlıktan Bakanlar Kurulunun imzasına açılması için gayret sarf ediyoruz. Nüfusa göre eczanelerin esnek sınırlanması gerekiyor, ikinci eczacılık kavramı gerekiyor, zorunlu meslekiçi eğitim gerekiyor. Bunlar hazırlanan yasa taslağında var. Bu düzenlemelerin bir an önce yapılması gerekli. Diğer yandan da uluslararası ölçüde rekabet gücüne sahip, yaşam kalitesini arttırıcı, ülke ihtiyacının büyük kısmını karşılayan, ihtiyacını arttırmış, teknik zorluklar dışındaki ilacı ülkemizde üretebilen ilaç sanayiinin bulunmasının önemini özellikle belirtmek istiyorum. Buna inanmamız gerekiyor, inanmanın yanında gereğini de yerine getirmemiz gerekiyor.

Diğer yandan, geri ödeme kurumları, gereksiz formalite ve cezalandırıcı denetim yerine, eczacının hizmeti geliştirebileceği ortamlar yaratmalı. Aksi durum, anlamsız formalite ve gerginlik yaşanmasına neden oluyor.

Değerli meslektaşlarım; çok az kişi tarihi tek başına değiştirebilecek büyüklüğe sahiptir. Ama her birimiz, olayların küçük birer bölümünü de-

ğiştirmek için çalışırsak, bütün bu hareketlerin sonunda bu neslin tarihi yazılacaktır. Her birimizin dünyayı daha iyi yer yapmak için çalışabileceğine, çalışması gerektiğine inanıyoruz. Bizler yan yana çalıştıkça ve birlikte üretmeye gayret ettikçe, dünyanın resminin daha belirginleştiğini göreceğiz.

Benimle paylaştığınıza emin olduğum, birlikte çalışarak gerçeğe dönüştürebileceğimize inandığım hayalimi tarif etmek istiyorum sizlere: 21. Yüzyıla girerken, hayal ettiğim dünya içinde daha fazla dayanışma, daha az bireycilik, daha fazla dürüstlük, daha az ikiyüzlülük, daha fazla şeffaflık, daha az çürüme, daha fazla inanç, daha az kötümserlik, daha fazla merhamet, daha az bencillik olan bir dünya, kısacası içinde daha fazla sevgi olan bir dünya.

Değerli dostlar; Nobel ödüllü Veizel, şöyle demişti: "Sevginin tersi nefret değil, kayıtsızlıktır." Daha iyi bir dünya yaratma ilkesi izinde ne yol alırsanız alın, sakın kayıtsız kalmayın. Bizlerin yaşamında bu büyük bir tehlikedir. Bu kadar çok bilgimiz ve umursanmayacak az enerjimiz olacak; bu kabul edilemez. Kayıtsızlık karşısında umursamanızı rica ediyorum, en iyi eczacılar olmamızı rica ediyorum. Çalışmalarımızda küresel adalet ve sağlığa -küçük ya da büyük, fark etmez- hemen hizmet etmenin bir yolunu bulmamız gerektiğini belirtmek istiyorum. Yapacağımız her olumlu hareket, karanlıkları dağıtacaktır. Dünya, olabilecek tüm aydınlanmaya muhtaç ve sizler meslektaşlarım, daha iyi bir gelecek için yolumuzu aydınlatacaksınız.

Hepinize teşekkür ediyorum, kongreye başarılar diliyorum, saygılar sunuyorum.